

לפריג'דר. קצין שלישי חשוד בזיוף תעודת בגרות. מחלקה בפעולה

מוזמנים ככיס באותו זמן. רני הוא קצין נהדר והגון. הוא יכול לכסות אותי ואותך בכסף. אתה בטח יודע מניסיוןך, ככתב חוקר, שלפני מי כדי להשיג מידע צריך להתנהג כמו הד אדם שאיתו אתה נפגש. אם הוא מעשן — תעשן. אם הוא שותה — תשתה קצת. נדמה לי, כפי ששמעתי כאן מרני, שלא היתה כאן שום הפרזה.

דובר המיטרה מגיב על פרשת ויג: „ההתנהגות של הקצין בפרשה זו לא נראית לי בסדר, וכל הנושא ייבדק.”

ה מיטרה ממישיבה לחקור ולפש פש במעשיו של רפי גינת. מההדלפות המתקבלות מיח"פ, עולה כי הפרשה, שלגביה יש בידי המיטרה הראיות הטובות ביותר, היא קבלת תווייהחנייה מראובן גרוס. במילים אחרות — מה שהתחיל כפרשה של שוחד מיני, שזועזעה את המדינה, הפך לסיפור של מרבקות על הרכב. הדר הר ליד (כך לפי ההדלפות) מדבקה. כששאלתי את החוקרים על כך, אמר סנדרו מזור: „בטח קראת במערוב שמדובר בקבלת טובות הנאה והפרת אמונים. במינוח הפלילי אין קבלת טובת הנאה, מדובר בעבירת שוחד. איזה עבירות מצפים שעובר ציבור יע שה? שיפוצץ בתים? שישודר? שיאנסו? ה? עיתונאי המטופש שכתב את זה, מה הוא מצ? פה שעובר ציבור יעשה? בפרשה זו אנחנו לא חוקרים את הפשע המאורגן.”

אגב, יש בידי רשימה של עשרות אנשי ציבור, ביניהם ראשי ערים ופקידים בכירים,

האישור — חרג מסמכותו. סיפתי לנציב כי מדובר בקצינת מיטרה שפעלה באישור ומפקדה היחידה שלה. גבאי: „השוטרים כופים לדיני מיטרת הדומים בעיקרם לתקשיר.”

גורם מיקצועי נציבות המדינה: „לא מקובל שלוקחים ציוד ממשלתי הביתה. גם לא באישור הממונים. יש הוראות של החשב הכללי, האוסרות לעשות שימוש פרטי בציוד ממשלתי. הדבר מובן מאליו.”

דובר המיטרה, מטעמים השמורים עימו, סירב לאפשר לי לבדוק אצל הממונה על די מיטרת מיטרה האם יש פסול בפרשתה. מקר. „מספיק אנשים הגיבו מטעם המיטרת רה בפרשה הזו”, אמר. „מפקד היח"פ הסביר את נסיבות המיקרה, ואני מקבל את השיקול שלו. היח"פ זו לא יחידה של פקידים, אלא של חוקרים העובדים בשעות לא שעות. כשיש למישהו מהחוקרים בעייה, מאוד לגיטימי לי סייע לו. לכן אני חושב שהשיקול של סנדרו מזור היה במקום.”

נראה כי בפרשת המקרה לא רק הקצינה עצמה עברה על התקנות, אלא גם מפקד היחידה, שאישר לה לקחת את המקרה.

● פרשת „הקצין שבא לסעוד”: פקד רני ויג, שנשלח לברוק אצל בעלי הביקנה אם גינת שילם תמורת אירוע מיטרת שערך במקום, אבל ושתה משקאות אלכוהוליים — מכן התבטא הקצין באוויר אדם אמין: „הם נתנו לי לשתות שם בירות וגם וודקה, ממש יצאתי משם מסטול.”

כשביקשתי מסנדרו מזור ומסגנו להתייחס לסיפור שסיפתי להם, הם צחקו בכיטור. מזור: „איזה מיץ סיפור זה? מה, השוטרים

הידיעה על זימונו ליחידה. דובר המיטרה טרח לשכנע אותי באור תות ובמפתים שהמיטרה לא הרליפה, אלא גורמים אחרים, אולי אנשים אחרים שנחקרו באותו ערב. יתכן שהוא צודק. סימני השאלה ממשיך לרחף באוויר.

אחד מסימני השאלה שקיבלו פיתרון במ הלך הכנת הכתבה, הוא, מדוע יח"פ חוקרת את פרשת גינת? לכאורה, היחידה המתמחה בפרשות שחיתות ושוחד היא היחידה לחקר רות הונאה. היח"פ, לפי מטרותיה המוגדרות, אמורה להילחם בפשע המאורגן ובפשעים חמורים במיוחד. גם אם נניח לרנע שאכן היתה כאן עבירה של שוחד מיני, עדיין לא מדובר כאן בפשע חמור.

ההחלטה להעביר את החקירה ליח"פ באה מפני שמפקד היחידה לחקירות הונאה, זכריה בנאי, הכיר טוב את גינת מעבודתה המשותפת בתוכנית בשידור חוקר. וכך נמנע ממנו הטיפול בפרשה.

● סימני שאלה נוסף נוגע לתיפקודה של יח"פ. זוהי יחידה המונה כ-70 חוקרים, כ-50 מהם קצינים. למרות שיש לה הילה של יחידה תיעולית במיטרה, נודעו לי ממקור מיש טרתי במהלך הכנת הכתבה, שלוש פרשות שונות, שכל אחת מהן ראיה להתייחסות:

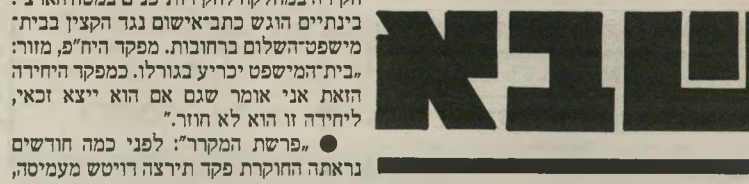
● פרשת תעודת הבגרות: לפני חודשים אחרים הגיע המועד שבו היה רשאי פקד מאיר, עובד ביחידה, לקבל דרגת רבי פקד. מכיוון שאחד התנאים לקבלת הדרגה הוא תעודת בגרות, הגיש הקצין לאגף כוח האדם מיסמך המלמד עליך שיש לו תעודה כזאת. לפי החשד, המיטמך היה מזויף. לפני שבוע, כשביקשתי את תגובתו של דובר המיטרה על הפרשה, הוא אישר כי המיקרה נמצא בי חקירה במחלקה לחקירות פנים במטה הארצי. בינתיים הוגש כתבי אישום נגד הקצין בבית מיטרה שלום ברחובות. מפקד היח"פ, מזור: „בית המישפט יכריע בגורלו. כמפקד היחידה הזאת אני אומר שגם אם הוא ייצא זכאי, ליחידה זו הוא לא חור.”

● פרשת המקרה: לפני כמה חודשים נראתה החוקרת פקד תירצה דויטש מעמיסה

המידע, וזאת איש לא מכחיש, דלף. איש גם לא יכול להתכחש ללשון החוק, הקובע עונשי מאסר לעוברי ציבור המרליפים סודות. סנדרו מזור: „אני באופן אישי רואה בהרליפה מעשה אווילי. זה מעלה את רמת הציפיות של הציבור מהיחידה החוקרת. כל מה שמישי המרליף הוא כותרת ליוסי יומיים, אבל זה לא מקדם את החקירה. לכן אני, אישית, נגד הרלפות. זה טימטום מצד החוקר הרלף, מפני שכל הרלפה יש בה כדי לאשר תיאום מדרות של נחקרים נוספים. זה מתוך הנחה שמי שמרליף — מרליף דברים נכונים. כיר דוע לך, אסור להטעות את העיתונאים. אני מודיע לך דרמיטמעות: אם אדע שמישהו מהיחידה שלי מרליף, ואתפוס אותו, אעשה כמיטב יכולתי כדי לסלק אותו מהיחידה.”

רשמית, אם כן, המיטרה מתנגדת להרליפות. השבוע, בעת שביקרתי (לראשונה בחיי) במישרי היח"פ, נוכחתי לדעת שהיח"פ ממוקמת בתוך תחנת מיטרת פתח תקווה. כדי להגיע לדלת הכניסה של היחידה, יש לעבור עשרות מטרים פנימה, בתוך מיסדרון פנימי. העובדה המדהימה שהייתה בי לפתע היא שכל הציילומים, שבהם נרא גינת, אהרון גולד פינגר, גידעו רייכר ואחרים, הופיעו בכניסה למישרי היחידה, על רקע השלט „היחידה לחקירת פשעים”, וצולמו בתוך תוכה של תחנת המיטרה.

מסתבר שלמרות שבאופן רישמי המישטרה טוענת שחקירותיה נשארות בצל, באופן מעשי היא מתירה לצבא של צלמים ועיתונאים להיכנס לתוך תחנת המיטרה, ולהציב מארבים מכנס ברלת הכניסה ליח"פ. סנדרו מזור מסביר: „למה מרשים לצלמים

טלונא

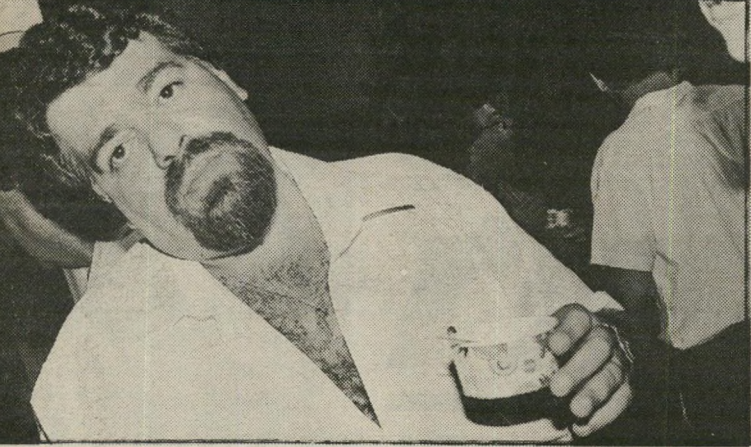
לסעוד

להיכנס לתוך תחנת המיטרה? את זה תשאל את מפקד התחנה. אני לא רוצה להתייחס לדברים שלא נוגעים לי. אמרתי למזור ש אפשר לפרש את עמדתו הפסיבית בכך שהוא נהנה מהפירסום שמקבלת החקירה. מזור: „למה אתה מדבר שטויות?”

דובר המיטרה: „זו נקודה לא מהותית, אם הצלם עומד כאן או שם. אי אפשר לתת ריע לעובדה לעמוד ליד היוםנאי, מפני שזה מפי מים לא נכנסים ליח"פ, אלא נעצרים ברלת. יחד עם זאת, אם יש טעם לפגם בכך, נשקול להבא למנוע את כניסתם לבניין לחלוטין.”

לעניות דעתי, נקודה זו היא דווקא מהותית. אילו היו הצלמים ממתנים בשער התחנה, הם היו נתקלים בורם של מאות אנשים כיום שנכנסים, בין השאר, לתחנת המיטרה, לבית המועצות וליחידות מיטרתיות נוספות. כמצב הקיים היום, הצלמים יודעים בדיוק מי נכנס ליח"פ.

● תכן שההדלפה הברורה ביותר מהחקיר היא זו הנוגעת לתישאל שנוערך לאורי פורת ביח"פ. 6 בנובמבר זומן פורת, טלפן נית, להגיע לתחנת פתח תקווה. פורת אמר שבודאי מחכה לו שם צבא של עיתונאים, ונענה שאין מקום לרוחם, אין שם עיתונאים. הוא הגיע ליחידה סמוך לשעה 7 בערב. כש יצא למיגרסה החנייה, בשעה 11 בלילה, נתקל בצבא של צלמים. תמונתו התנוססה למחרת בעמודים הראשונים. לא פורת הרליף את

נחקר גינת
ההר הוליד מדבקה

עיתונאים ואנשי עסקים, שקיבלו את אותה מדבקה שבה מדובר. מבחינה ציבורית, אם כן, (אם לסמוך על ההדלפות מהיח"פ) חל מהפך משמעותי כי כיוון החקירה. לא עוד עבירות חמורות כמו שוחד מיני, אלא עבירות פחותות יחסית, אך על סף המיגבלה האתית העיתונאית. ביני תיים, התיקשורת אינה מרווחת על המהפך הזה, משום שהיא ניוונה מהמיטרה. התחושה שלי היא שרפי גינת נופל קורבן לשאפתנות היחידה של המיטרה. מפרשת הי שוחד המיני מאודיטורן, שלגביה הוגשה תלונה, הוא יצא כנראה בשלום, ולפיכך מש קיע המיטרה מאמצים איריים כפי שפוש בעברו.

שלנו ילדים? הנה, תראה, אני אקרא לרני ויג בעצמו הנה, ואשאל אותו מה היה שם. אני לא אספר לו שאתה עיתונאי, ותשמע בעצמך.”

הקצין נכנס לחדר, ושאל עליידי סנדרו אם הוא אכל משהו. ויג ענה: „כן, הם אכלו שם חתינה וכטמא עגבניות, או אכלתי איתם. היו גם פיתות. הם מזוג לי כל הזמן בירה לכוס.”

מזור שאל אותו כמה כסף הוא שילם. ויג ענה: „היו לי רק שניים וחצי שקלים בכיס. שאלתי אותם אם אני יכול לשלם בצ'ק, אבל הם סירבו. הם הזמינו אותי גם לבוא בערב עם האשה, ומובן שלא באתי.”

ויג התחיל להתרגז ולרתוח. שאלתי אותו אם הוא שתה שם גם וודקה. ויג אישר, אבל הסביר (בתגועיני) שהיתה זו כמות מיוזע רית. בשלב זה הוא התפרץ לעברי: „מה, אני צריך שמישהו יתן לי בירה? חסר לי ממי לקחת? אני יכול לקבור את שניהם בכסף. אני מזהיר אותך, אם תעז לכתוב משהו שיפגע בי, יש לי כמיטרה פלילית — הוא מותר. עשיתי אתך.”

בשלב זה אמר מפקד היחידה לויג: „צא החוצה, תשתה מיץ, תירגע”, והוביל אותו אל מחוץ לחדר. בחוורו אמר: „האיש מפורז, לא היו לו